

Dopis Svatého otce předsedovi Papežské rady pro rodinu kardinálu Enniovi Antonellimu

k přípravám na VII. světové setkání rodin (30. května – 3. června 2012, Milán)

Rodina – práce a slavení

Na závěr VI. světového setkání rodin, které se konalo ve městě Mexiko v lednu roku 2009, jsem oznámil, že příští setkání katolických rodin z celého světa s Petrovým nástupcem se uskuteční v Milánu v roce 2012 na téma „Rodina – práce a slavení“. Když chci nyní zahájit přípravu na tak důležitou událost, rád bych upřesnil, že se bude konat – dá-li Bůh – od 30. května do 3. června. Zároveň bych rád doplnil některá podrobnější doporučení k tématu a způsobu realizace.

Práce a slavení jsou úzce spojené s životem rodin: podmiňují jejich volby, mají vliv na vztah mezi manžely a mezi rodiči a dětmi, zasahují do vztahu rodiny ke společnosti a k církvi. Písmo svaté (srov. Gn 1-2) nám říká, že rodina, práce a sváteční den jsou dary a požehnání od Boha, aby nám pomohly plně prožívat lidský život. Každodenní zkušenost dokazuje, že pravý vývoj osoby obsahuje jak individuální, rodinný a komunitární rozměr, tak činnost, funkční vztahy, a také otevřenost vůči naději a bezmeznému dobru.

Organizace práce, chápané a vykonávané ve službě tržní konkurenci a maximálnímu zisku, a slavení, považované za příležitost k úniku a konzumu, v naší době bohužel přispívá k úpadku rodiny i společenství a k šíření individualistického stylu života. Proto je zapotřebí, aby se zahájila reflexe a vynaložilo se úsilí o sladění požadavků a časových nároků práce i rodiny a o obnovení opravdového smyslu slavení, zvláště v neděli, která znamená velikonoce týdne, den Páně a den člověka, den rodiny, společenství a solidarity.

Příští Světové setkání rodin vytváří jedinečnou příležitost pro nové zamyšlení nad prací a slavením s ohledem na sjednocenou, životu otevřenou rodinu, dobře začleněnou ve společnosti a v církvi, která vedle ekonomického zajištění rodinného jádra věnuje pozornost i kvalitě vztahů. Pokud má tato událost přinést opravdové plody, neměla by být izolovaná, ale měla by být začleněna do vhodného sledu církevních a kulturních příprav. Byl bych rád, kdyby se již během roku 2011, při příležitosti 30. výročí apoštolské exhortace „Familiaris consortio“, která je „magnou chartou“ pastorační rodin, rozvinul hodnotný itinerář podnětů na farní, diecézní a národní úrovni, které by zdůraznily zkušenosti s prací a slavením s jejich skutečnými kladnými stránkami a se zvláštním přihlédnutím na dopad v konkrétním životě rodin. Ať křesťanské rodiny a církevní komunity na celém světě vnímají, že je to výzva, která se jich týká, a pohotově se vydají na cestu k „Milánu 2012“.

VII. světové setkání potrvá, tak jako ta předchozí, pět dní a vyvrcholí v sobotu večer „Svátkem svědectví“ a v neděli dopoledne slavnostní mší svatou. Ať nás tyto dvě oslavy, kterým budu předsedat, zastihnou všechny sjednocené jako „rodinu rodin“. Celkový průběh této události bude harmonicky spojoval různé roviny: společnou modlitbu, teologické a pastorační reflexe, okamžiky bratrství a sdílení mezi rodinami, které přicestovaly, a těmi místními, a také odraz v médiích.

Ať Pán již nyní naplní hojnou nebeskou přízní ambroziánskou arcidiecézi pro velkorysost a organizační úsilí vložené do služby univerzální církve a rodin pocházejících z mnoha národů.

Prosím o přimluvu Svatou nazaretskou rodinu, oddanou každodenní práci a vytrvalou při slavení svého lidu, a uděluji ze srdce Vám, drahý bratře, i Vaším spolupracovníkům apoštolské požehnání, které s mimořádnou láskou a rád uděluji i všem rodinám, zapojeným do příprav velkého setkání v Milánu.

V Castelgandolfu 23. srpna 2010

Benediktus PP. XVI.